

Deželni zakonik za vojvodino Kranjsko. Leto 1892. — I. kos. Izdan in razposlan 15. februarja 1892. I. Razglasilo c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dne 4. februarja 1892. I. št. 1503, o dnevih in krajih glavnega nabora vojaščini podvrženih na Kranjskem za leto 1892. — II kos. Izdan in razposlan 29. februarja 1892. I. Zakon z dne 12. februarja 1892. I., s katerim se premene meje občine Spodnja Šiška v političnem okraji ljubljanske okolice in mesta ljubljanskega. — III. kos. Izdan in razposlan 14. maja 1892. I. 3. Razglas kranjskega deželnega odbora z dne 2. maja 1892. I., št. 3433, gledé uvrstitve v cestnem skladovnem okraji Vrhniskem ležeče ceste, katera se pri Goričici odcepi od okrajne ceste Vrhnika-Borovnica-Podpeč in ki se s to cesto zopet združi ob vznožji Žalostne gore, med okrajne ceste. — IV. kos. Izdan in razposlan 4. julija 1892. I. 4. Razglas kranjskega deželnega odbora z dne 22. junija 1892. I., št. 4655, glede uvrstitve iz Sneberja na Zalog držeče ceste med okrajne ceste. 5. Razglas kranjskega deželnega odbora z dne 22. junija 1892. leta, št. 3974, glede uvrstitve skozi Vrhniko vodeče občinske ceste na progi od tako imenovanega Franc-Jožefovega mosta do njene združitve z državno cesto v Hribu. — V. kos. Izdan in razposlan 16. julija 1892. I. 6. Razglasilo c. kr. deželnega predsedstva za Kranjsko z dne 11. julija 1892. I., št. 1894/pr., o pobiranju deželne priklade za normalno-šolski zaklad za leto 1892. — VI. kos. Izdan in razposlan 13. avgusta 1892. I. 7. Zakon z dne 8. julija 1892. I., o uravnavanju potoka Mirne. 8. Ukaz c. kr. finančnega ravnateljstva za Kranjsko z dne 15. julija 1892. I., št. 9823, o olajšavah glede prošenj za začasno oprostitev od davka pri novih stavbah, prizidavah in prezidavah na podstavi zakona z dne 25. marcija 1880. I., drž. zak. št. 39. — VII. kos. Izdan in razposlan 24. avgusta 1892. I. 9. Razglasilo c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dne 28. julija 1892. I., št. 8776, s katerim se z nova razglašča poučilo o koleri objavljeno dne 13. avgusta 1886. leta, št. 2383/pr., dež. zak. št. 18.)

(Dalje prih.)

Razne vesti.

V Ljubljani 15. marcija 1893.

— (Iz kronike društva „Pravnika“.) Zadnja glavna skupščina je bila naročila društvenemu odboru, naj primernim pôtom izrazi zahvalo društva „Pravnika“ nj. ekscelenci, pravosodnemu ministru grofu Schönbornu za to, da je bil na prošnjo društva dovolil g. dru. Babniku dopust za urejevanje terminologijskega gradiva. To naročilo sta dne 12. t. m. izpolnila društveni načelnik gosp. dr. Ferjančič in odbornik gosp. dr. Majaron, ki sta bila kot deputacija društva „Pravnika“ vsprejeta od nj. ekscelece grofa Schönborna. Gospod minister je prijazno vzel zahvalo na znanje, dal si razložiti, kako daleč je uže delo dospelo in kaj se še namerava storiti, pritrčil je vsemu načrtu in naposled priporočilu odzval se z zagotovilom, da hoče ostati društvu „Pravniku“ še v bodoče blagonaklonjen.

— (Osobne vesti.) Imenovani so: Sodni pristav v Mariboru dr. Ivan Kuder sodnim pristavom pri okrožnem sodišči v Celji; sodna pristava dr. J. Babnik v Logatcu in Ivan Kavčnik v Kranji sodnima pristavoma pri dež. sodišči v Ljubljani; sodnimi pristavi avskultanti: Karol Radey za Lož, Josip Sterger za Logatec, dr. Fran Kočevar za Šmarje in dr. Viktor Kočevar za Krško; konceptni praktikant pri redarstvenem vodstvu v Trstu Moric Linhart koncipistom pri istem uradu. — Prêmeščeni so: sodni pristav Filip Kermek iz Konjic v Maribor, Rihard Markhel iz Šmarija v Maribor, Albert vitez Luschan iz Loža v Kranj, Hans baron Falke-Lilienstein iz Loža v Konjice, dr. Edvard Volčič iz Krškega v Lož.

— (Pravna fakulteta v Bolgariji.) „Юридическо списание“, javlja, da je bolgarsko ministerstvo prosvjete odredilo, da se otvori na visokej šoli v Sofiji pravni oddelek. Predavanja pričela so se 14. novembra 1892. l. ter se za sedaj predavajo naslednji predmeti: zgodovina bolgarskega prava, rimsko pravo, pravna ekonomija, državljsansko pravo, kazensko materijelno pravo in kazensko pravdni red.

— (Pristojnost državnega sodišča za disciplinarne zadeve državnih uradnikov.) O tem za nas posebno z ozirom na afêro Spinčičevo vevavažnem vprašanji govoril je profesor dr. G. Seidler dne 18. januarija t. l. v dunajskej „juristische Gesellschaft“. Razločevati je po njegovem mnenji med sodniško in disciplinarno oblastjo države. To se razvidi, če se primeri kaznjiva dejanja, katerim je podlaga državna služba dotičnega prestopnika, službenim pregreškom, kateri se kaznujejo le disciplinarnim potom. Prvoimenovana morejo se preganjati, dokler ne zastarajo. Disciplinarno preganjanje pa ne sega dlje, kakot službena oblast — to je: mogoče je le, dokler traja službeno razmerje. Disciplinarna oblast države torej ne izvira iz njene sodniške oblasti. Državno sodišče razsodilo je uprav nasprotno v razsodbi, tičočej se omenjene zadeve. Razločevati je gotovo državno oblast od disciplinarne oblasti države. Pripoznati se mora tudi, da se more izreči o kakej osobi disciplinarno sodbo le z ozirom na njeno svojstvo, kot državni uradnik. Če pa državno sodišče iz tega, da seže disciplinarna odločba v pravice državnega uradnika, a ne državljana kot takega, izvaja, da je po svojem po zakonu določenem delokrogu poklicano, razsojevati le o dozdevnih krivicah, ki se gode državljanom po upravnih oblastvih, ne pa o krivicah, ki se gode državnim uradnikom vsled disciplinarnega postopanja, se to stališče ne more smatrati pravim. Niso li državni uradniki tudi državljani! So-li politične pravice državnega uradnika druge, nego politične pravice v državnej službi nahajajočega se državljana?! Ponehajo-li upravna oblastva biti upravna oblastva, če delujejo kot disciplinarna oblastva? Državno sodišče pa niti poskusilo ni, utemeljiti svojo utesnujočo razlago besedila zakonovega. Njegovi razlogi ne zadoščajo, ker s tem, da se dela razlika med dejanji vladne oblasti in službene oblasti, še ni dokazano, da je uporabljati zakon

le na krivice storjene pri izvrševanju občne vladne oblasti; zakon govori splošno o krivici storjenej državljanom po upravnih oblastvih. Je-li morebiti državno sodišče mnenja, da se ne more kratiti pravic v državnej službi nahajajoče se osebe pri izvrševanju službene oblasti!? Ni razloga, zakaj ne bi segla zakonu protivna uporaba službene oblasti (in to trdi pritožba) ravno tako v pravice v državnej službi se nahajajočega državljana, kakor se to zgodi po protizakonitej uporabi občne vladne oblasti!

S službenim ukazom more se seči ravno tako v pravice državljana, kakor s policijskim. Če je državno sodišče poklicano čuvati pravice državljanov, ni dvoma, da jih mora čuvati ne samo proti občnim policijskim naredbam, temveč tudi proti službenim. In ravno to, kar je zakonu protivni službeni ukaz, je tudi zakonu protivna disciplinarna rzsodba. Le-ta namreč ni ničesar drugega, kakor izrecilo, da se je prestopil bodi si splošni ali pa posebni službeni ukaz, ter naložitev po zakonu za tak prestopok zapretene kazni. Ako se toraj more kratiti po službenem ukazu pravice državljanov, — zgodi se to tembolj z disciplinarno rzsodbo, izrečeno na podlagi službenega ukaza. — Govornik skliceval se je dalje na praecedens Hye št. 435, v katerem se je državno sodišče izreklo kompetentnim, soditi o vprašanji, če potrebuje v javnej službi nahajajoč se poslanec posebnega odpusta za izvrševanje svojega poslanstva ali ne. Dr. Seidler izvaja iz tega: Pristojnost državnega, kot posebnega upravnega sodišča, soditi o krivicah, ki se gode državljanom po upravnih oblastvih z ozirom na po ustavi zajamčene pravice, je splošna ter se ne sme po jasnih določilih zakona utesniti, kakor koli si bodi.

Dr. S.

— (Resumè priglavni porotni obravnavi) odpravil se je na Francoskem uže l. 1881., kakor smo lani (str. 224) poročali, ter se tudi stavil primeren predlog, glede „predsednikovih pojasnil“. Sedaj se bode to kmalu tudi zgodilo na Laškem. Leta 1874. uvedla so se, kakor znano, v Italiji porotna sodišča in ž njimi vred predsednikov resumè, kateri je povzročil v državnem zboru zlasti dne 8. junija 1874. l. burno debato. Proti njemu govorila sta posebno temeljito Crispi in Ercole, za njega poročevalec Puccioni in minister Villa. Mancini stavil je nasvet, da sme predsednik le na kratko pojasniti vsebino, pomen in namen vprašanj. Vsi nasprotni predlogi so se zavrnil, resumè se je pa sprejel. Sedaj so se tudi na Laškem prepričali, da ni resumè ničesar drugega, kakor ponavljanje tega, kar se je uže slišalo, potem je odveč, — ali pa izraz osebnega mnenja predsednikovega, — potem je nevaren, bodisi za obtoženca, bodisi za obtožitelja. — Ker se niti minister nasvetu ni protivil, bodo v zbornici kmalu razpravljali o črtanji resumè-ja.

